

<p>Chapter 3 Rules of Origin</p>	<p>บทที่ 3 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>Article 27 Definitions</p> <p>For the purposes of this Chapter:</p> <p>(a) the term “competent governmental authority” means the authority that, according to the legislation of each Party, is responsible for the issuing of the certificate of origin or for the designation of the certification entities or bodies. In the case of Japan, the Ministry of Economy, Trade and Industry or an authority succeeding this Ministry, and in the case of Thailand, the Ministry of Commerce or an authority succeeding this Ministry;</p> <p>(b) the term “customs authority” means the authority that, according to the legislation of each Party or non-Parties, is responsible for the administration and enforcement of its customs laws and regulations. In the case of Japan, the Ministry of Finance, and in the case of Thailand, the Customs Department;</p> <p>(c) the term “exporter” means a person located</p>	<p>ข้อ 27 คำนิยาม</p> <p>เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้</p> <p>(เอ) คำว่า “หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งตามกฎหมายของภาคีแต่ละฝ่ายเป็นผู้รับผิดชอบการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือการแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ในกรณีญี่ปุ่น ได้แก่ กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม (METI) หรือหน่วยงานที่รับช่วงต่อจากกระทรวงนี้ ในกรณีประเทศไทย ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับช่วงต่อจากกระทรวงนี้</p> <p>(บี) คำว่า “หน่วยงานศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งตามกฎหมายของภาคีแต่ละฝ่ายหรือประเทศที่มีใช้คู่ภาคีเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารและการบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร ในกรณีญี่ปุ่น ได้แก่ กระทรวงการคลัง และในกรณีประเทศไทย ได้แก่ กรมศุลกากร</p> <p>(ซี) คำว่า “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่</p>

<p>in an exporting Party who exports a good from the exporting Party;</p> <p>(d) the terms "factory ships of the Party" and "vessels of the Party" respectively mean factory ships and vessels:</p> <p>(i) which are registered in the Party;</p> <p>(ii) which sail under the flag of the Party;</p> <p>(iii) which are owned to an extent of at least 50 per cent by nationals of the Party, or by a juridical person with its head office in the Party, of which the representatives, chairman of the board of directors, and the majority of the members of such board are nationals of the Party, and of which at least 50 per cent of the equity interest is owned by nationals or juridical persons of the Party; and</p> <p>(iv) of which at least 75 per cent of the total of the master, officers and crew are</p>	<p>ในภาคีส่งออกซึ่งเป็นผู้ส่งออกสินค้าจากภาคีส่งออก</p> <p>(ด) คำว่า "เรือโรงงานของภาคี" และ "เรือของภาคี" หมายถึงเรือโรงงานและเรือดังต่อไปนี้ตามลำดับ</p> <p>(1) ซึ่งจดทะเบียนในภาคี</p> <p>(2) ซึ่งแล่นโดยชักธงของภาคี</p> <p>(3) ซึ่งอย่างน้อยร้อยละ 50 เป็นของคนชาติของภาคีหรือของนิติบุคคลซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในภาคี โดยมีผู้แทน ประธานคณะกรรมการบริหารและ สมาชิกส่วนใหญ่ของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคนชาติของภาคีและอย่างน้อยร้อยละ 50 ของทุนเป็นของคนชาติหรือนิติบุคคลของภาคี</p> <p>(4) ซึ่งจำนวนรวมของผู้บังคับการเรือ เจ้าหน้าที่ประจำเรือและลูกเรือ อย่างน้อยร้อยละ 75 เป็นคนชาติของคู่ภาคี หรือประเทศที่</p>
--	---

<p>nationals of the Parties or non-Parties which are member countries of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to in this Agreement as "ASEAN");</p> <p>(e) the term "fungible goods" or "fungible materials" respectively means goods or materials that are interchangeable for commercial purposes, whose properties are essentially identical;</p> <p>(f) the term "Generally Accepted Accounting Principles" means the recognised consensus or substantial authoritative support within a Party at a particular time as to which economic resources and obligations should be recorded as assets and liabilities, which changes in assets and liabilities should be recorded, how the assets and liabilities and changes in them should be measured, what information should be disclosed and how it should be disclosed, and which financial statements should be prepared. These standards may be broad guidelines of general</p>	<p>มิใช่คู่ภาคีซึ่งเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า "อาเซียน")</p> <p>(อี) คำว่า "สินค้าซึ่งทดแทนกันได้" หรือ "วัตถุดิบซึ่งทดแทนกันได้" หมายความว่า สินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพื่อจุดประสงค์ในเชิงพาณิชย์ โดยคุณสมบัติของสินค้าหรือวัตถุดิบดังกล่าวเหมือนกันในสาระสำคัญ</p> <p>(เอฟ) คำว่า "หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป" หมายถึง ฉันทามติหรือการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีนัยสำคัญภายในภาคีที่ได้รับการยอมรับ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งเกี่ยวกับว่าทรัพยากรและภาระผูกพันทางเศรษฐกิจใดที่ควรจะบันทึกเป็นสินทรัพย์และหนี้สิน การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินใดที่ควรจะบันทึกไว้ สินทรัพย์หนี้สินและการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินควรจะวัดอย่างไร ข้อมูลใดที่ควรเปิดเผยและควรเปิดเผยด้วยวิธีการใดและงบการเงินใดที่ควรจะทำขึ้น มาตรฐานเหล่านี้อาจเป็นแนวทางกว้างๆ สำหรับการใช้อย่างทั่วไป ตลอดจนทางปฏิบัติและขั้นตอนอย่างละเอียด</p>
--	--

<p>application as well as detailed practices and procedures;</p> <p>(g) the term “importer” means a person who imports a good into the importing Party in accordance with its laws and regulations;</p> <p>(h) the term “indirect material” means a good used in the production, testing or inspection of another good but not physically incorporated into the good, or a good used in the maintenance of buildings or the operation of equipment associated with the production of another good, including:</p> <p>(i) fuel and energy;</p> <p>(ii) tools, dies and molds;</p> <p>(iii) spare parts and goods used in the maintenance of equipment and buildings;</p> <p>(iv) lubricants, greases, compounding materials and other goods used in production or used to operate equipment and buildings;</p> <p>(v) gloves, glasses, footwear, clothing, safety equipment and</p>	<p>(จ) คำว่า “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลที่นำสินค้าเข้ามาในภาคีผู้นำเข้าโดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีนั้น</p> <p>(เอช) คำว่า “วัตถุดิบทางอ้อม” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิต การทดสอบ หรือ การตรวจสอบสินค้าอื่นแต่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้านั้น หรือสินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอื่นรวมถึง</p> <p>(1) เชื้อเพลิงและพลังงาน</p> <p>(2) เครื่องมือ แม่พิมพ์ แบบหล่อ</p> <p>(3) ชิ้นส่วนสำรองและสินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร</p> <p>(4) สารหล่อลื่น ไขมัน สารประกอบและสินค้าอื่นซึ่งใช้ในการผลิตหรือใช้ในการใช้อุปกรณ์และอาคาร</p> <p>(5) ถุงมือ แกว์ รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์และวัสดุเพื่อความปลอดภัย</p>
--	---

<p>supplies;</p> <p>(vi) equipment, devices and supplies used for testing or inspecting the goods;</p> <p>(vii) catalysts and solvents; and</p> <p>(viii) any other goods that are not incorporated into the good but whose use in the production of the good can reasonably be demonstrated to be a part of that production;</p> <p>(i) the term “material” means a good that is used in the production of another good;</p> <p>(j) the term “non-originating material” means a good which is used in the production of another good and does not qualify as an originating material of a Party referred to in paragraph (k) below;</p> <p>(k) the term “originating material of a Party” means an originating good of a Party which is used in the production of another good in the Party, including that which is considered as an originating material of the Party pursuant to Article 29;</p>	<p>(6) อุปกรณ์ เครื่องประดิษฐ์ และ พัสดุที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบสินค้า</p> <p>(7) ค่ะตะไลส์และตัวทำละลาย และ</p> <p>(8) สินค้าอื่นใดที่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้าแต่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าการใช้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย</p> <p>(ไอ) คำว่า “วัตถุดิบ” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่น</p> <p>(เจ) คำว่า “วัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่นและไม่มีคุณสมบัติของการเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่กล่าวถึงในวรรค (เค) ข้างล่าง</p> <p>(เค) คำว่า “วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคี” หมายถึง สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่นในภาคี รวมถึงที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีตามข้อ 303</p>
--	--

<p>(l) the term “packing materials and containers for shipment” means goods that are used to protect a good during transportation, other than packaging materials and containers for retail sale referred to in Article 37;</p> <p>(m) the term “preferential tariff treatment” means the rate of customs duties applicable to an originating good of the exporting Party in accordance with paragraph 1 of Article 18; and</p> <p>(n) the term “production” means methods of obtaining goods including but not limited to manufacturing, assembling, processing, raising, growing, breeding, mining, extracting, harvesting, fishing, trapping, gathering, collecting, hunting and capturing.</p>	<p>(แอล) คำว่า “วัตถุดิบที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการส่งสินค้า” หมายถึงสินค้าที่ใช้ในการป้องกันสินค้าระหว่างการขนส่ง นอกเหนือจากวัตถุดิบที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีกที่กล่าวถึงในข้อ 311</p> <p>(เอ็ม) คำว่า “การปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร” หมายถึง อัตราอากรศุลกากรที่ใช้บังคับกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีสู่ส่งออกโดยเป็นไปตามวรรค 1 ของข้อ 204 และ</p> <p>(เอ็น) คำว่า “การผลิต” หมายถึงวิธีการได้มาซึ่งสินค้า ที่รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ การผลิตในโรงงาน การประกอบ การผ่านกระบวนการ การเลี้ยง การปลูก การเพาะพันธุ์ การทำเหมือง การสกัด การเก็บเกี่ยว การประมง การดัก การรวบรวม การเก็บ การล่าและการจับ</p>
<p style="text-align: center;">Article 28 Originating Goods</p> <p>1. Except as otherwise provided for in this Chapter, a good shall qualify as an originating good of a Party where:</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 28 สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>1. ยกเว้นว่าจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ สินค้าจะมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคี ในกรณีนี้</p>

<p>products harvested, picked or gathered in the Party;</p> <p>(e) minerals and other naturally occurring substances, not included in subparagraphs (a) through (d) above, extracted or taken in the Party;</p> <p>(f) goods of sea-fishing and other goods taken by vessels of the Party from the sea outside the territorial seas of the Parties;</p> <p>(g) goods produced on board factory ships of the Party from the goods referred to in subparagraph (f) above;</p> <p>(h) goods taken from the seabed or subsoil beneath the seabed outside the territorial sea of the Party, provided that the Party has rights to exploit such seabed or subsoil;</p> <p>(i) articles collected in the Party which can no longer perform their original purpose in the Party nor are capable of being restored or repaired and which</p>	<p>(อี) แร่ธาตุและสารอื่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งไม่รวมอยู่ในอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี) ข้างต้นที่สกัดหรือได้ในภาคี</p> <p>(เอฟ) สินค้าประมงทะเลและสินค้าอื่นที่ได้จากเรือของภาคีจากทะเลนอกทะเลอาณาเขตของคู่ภาคี</p> <p>(จี) สินค้าที่ผลิตบนเรือโรงงานของภาคี จากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค(เอฟ)ข้างต้น</p> <p>(เอช) สินค้าที่ได้จากพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดินที่อยู่ใต้พื้นดินท้องทะเลนอกทะเลอาณาเขตของภาคี หากภาคีมีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดินดังกล่าว</p> <p>(ไอ) ของที่รวบรวมได้ในภาคีซึ่งไม่สามารถใช้ต่อไปได้ตามจุดประสงค์ดั้งเดิมในภาคี หรือไม่สามารถทำให้คืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซมได้และเหมาะสมสำหรับการกำจัด</p>
---	--

<p>are fit only for disposal or for the recovery of parts or raw materials;</p> <p>(j) scrap and waste derived from manufacturing or processing operations or from consumption in the Party and fit only for disposal or for the recovery of raw materials;</p> <p>(k) parts or raw materials recovered in the Party from articles which can no longer perform their original purpose nor are capable of being restored or repaired; and</p> <p>(l) goods obtained or produced in the Party exclusively from the goods referred to in subparagraphs (a) through (k) above.</p> <p>3. For the purposes of subparagraph 1(c) above, the product specific rules set out in Annex 2 requiring that the materials used undergo a change in tariff classification or a specific manufacturing or processing operation shall apply only to non-originating materials.</p> <p>4. (a) For the purposes of subparagraph 1(c) above, the product specific rules set</p>	<p>หรือการนำชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่เท่านั้น</p> <p>(เจ) ของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่ได้จากการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการ หรือจากการบริโภคในภาคี และเหมาะสำหรับการกำจัด หรือการนำวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่เท่านั้น</p> <p>(เค) ชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบที่นำกลับมาใช้ใหม่ในภาคีจากของที่ไม่สามารถใช้ต่อไปได้ตามจุดประสงค์ดั้งเดิม หรือไม่สามารถทำให้คืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซมได้ และ</p> <p>(แอล) สินค้าที่ได้มาหรือมีการผลิตในภาคี จากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค(เอ) ถึง (เค) ข้างต้นเท่านั้น</p> <p>3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1(ซี) ข้างต้น กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ที่กำหนดให้วัตถุดิบที่ใช้ต้องผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร หรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจง จะต้องใช้กับวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดในภาคีเท่านั้น</p> <p>4. (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1(ซี)</p>
--	--

out in Annex 2 using the value-added method require that the qualifying value content of a good, calculated in accordance with subparagraph (b) below, is not less than the percentage specified by the rule for the good.

- (b) For the purposes of calculating the qualifying value content of a good, the following formula shall be applied:

$$Q.V.C. = \frac{F.O.B. - V.N.M.}{F.O.B.} \times 100$$

Where:

Q.V.C. is the qualifying value content of a good, expressed as a percentage;

F.O.B. is, except as provided for in paragraph 5 below, the free-on-board value of a good payable by the buyer of the good to the seller of the good, regardless of the mode of shipment, not including any internal taxes reduced, exempted, or repaid when the good

ข้างต้น กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุในภาคผนวก 2 ที่ใช้วิธีการคำนวณมูลค่าเพิ่มกำหนดให้สัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าที่คำนวณตามอนุวรรค (บี) ข้างล่างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละที่ระบุไว้โดยกฎสำหรับสินค้านั้น

- (บี) เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณ “สัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติ” จะต้องใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{คิว.วี.ซี.} = \frac{\text{เอฟ.โอ.บี.} - \text{วี.เอ็น.เอ็ม.}}{\text{เอฟ.โอ.บี.}} \times 100$$

โดยที่

คิว.วี.ซี. ได้แก่ สัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าซึ่งแสดงเป็นร้อยละ ยกเว้นที่กำหนดไว้ในอนุวรรค 5 ข้างล่าง

เอฟ.โอ.บี. ได้แก่ มูลค่าเอฟ.โอ.บี.ของสินค้าซึ่งผู้ซื้อสินค้าต้องชำระให้แก่ผู้ขายสินค้า โดยไม่คำนึงถึงวิธีการขนส่ง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงภาษีภายในใดๆ ที่ได้รับการลด ยกเว้น หรือชำระคืนเมื่อสินค้าได้ส่งออกแล้ว และ

<p>is exported; and</p> <p>V.N.M. is the value of non-originating materials used in the production of a good.</p> <p>5. F.O.B. referred to in subparagraph 4(b) above shall be the value:</p> <p>(a) adjusted to the first ascertainable price paid for the good from the buyer to the producer of the good, if there is free-on-board value of a good, but it is unknown and cannot be ascertained; or</p> <p>(b) determined in accordance with Articles 1 through 8 of the Agreement on Customs Valuation, if there is no free-on-board value of the good.</p> <p>6. For the purposes of calculating the qualifying value content of a good under subparagraph 4(b) above, the value of a non-originating material used in the production of the good in a Party:</p> <p>7.</p> <p>(a) shall be determined in accordance with the Agreement on Customs Valuation, and shall include freight, insurance where appropriate,</p>	<p>วี. เอ็น. เอ็ม. ได้แก่ มูลค่าของวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้า</p> <p>5. เอฟ.โอ.บี. ที่กล่าวถึงในอนุวรรค 4(บี) ข้างต้นจะต้องเป็นมูลค่า</p> <p>(เอ) ที่ได้ปรับให้เป็นราคาที่ใกล้เคียงที่สุดกับราคาที่ถูกต้องของสินค้าที่ผู้ซื้อจ่ายให้กับผู้ผลิตสินค้านั้น ในกรณีที่มิราคเอฟ โอ บี แต่ไม่ทราบหรือไม่สามารถทราบแน่ชัดได้ หรือ</p> <p>(บี) ที่กำหนดตามข้อ 1 ถึงข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร ในกรณีที่ไม่มีมูลค่า เอฟ.โอ.บี ของสินค้า</p> <p>6. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าภายใต้อนุวรรค 4(บี) ข้างต้น มูลค่าของวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตสินค้าในภาคี</p> <p>(เอ) จะต้องกำหนดตามความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร และจะต้องรวมถึง</p>
---	--

<p>packing and all the other costs incurred in transporting the material to the importation port in the Party where the producer of the good is located; or</p> <p>(b) if such value is unknown and cannot be ascertained, shall be the first ascertainable price paid for the material in the Party, but may exclude all the costs incurred in the Party in transporting the material from the warehouse of the supplier of the material to the place where the producer is located such as freight, insurance and packing as well as any other known and ascertainable cost incurred in the Party.</p> <p>7. For the purposes of calculating the qualifying value content of a good under subparagraph 4(b) above in determining whether the good qualifies as an originating good of a Party, V.N.M. of the good shall not include the value of non-originating materials used in the production of originating materials of the Party which are used in the production of the good.</p>	<p>ค่าระวาง ค่าประกันภัยหากเหมาะสม ค่าหีบห่อและค่าใช้จ่ายอื่นทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการขนส่งวัตถุดิบไปยังท่าที่นำเข้าไปในภาคีซึ่งเป็นที่ตั้งของผู้ผลิตสินค้า หรือ</p> <p>(ปี) จะต้องเป็นราคาที่ใกล้เคียงที่สุดกับราคาที่ถูกต้องซึ่งได้ชำระสำหรับวัตถุดิบในภาคี แต่อาจไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในภาคีในการขนส่งวัตถุดิบจากคลังสินค้าของผู้จัดส่งวัตถุดิบไปยังที่ตั้งของผู้ผลิต เช่น ค่าระวาง ค่าประกันภัยและค่าหีบห่อ ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นใดที่รู้ และที่หาค่าที่ถูกต้องได้ที่เกิดขึ้นในภาคี</p> <p>7. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าภายใต้อนุวรรค 4(ปี) ข้างต้น ในการกำหนดว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีหรือไม่นั้น วิ. เอ็น. เอ็ม. ของสินค้าจะต้องไม่รวมมูลค่าของวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่ใช้ในการผลิตสินค้า</p>
---	---

<p>8. For the purposes of subparagraph 5(b) or 6(a) above, in applying the Agreement on Customs Valuation to determine the value of a good or non-originating material, the Agreement on Customs Valuation shall apply <i>mutatis mutandis</i> to domestic transactions or to the cases where there is no transaction of the good or non-originating material.</p>	<p>8. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 5 (บี) หรือ 6 (เอ) ข้างต้น ในการใช้บังคับความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรเพื่อกำหนดมูลค่าสินค้าหรือวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรจะต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับการทำธุรกรรมภายในประเทศ หรือกับกรณีที่ไม่มีการทำธุรกรรมของสินค้าหรือวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด</p>
<p style="text-align: center;">Article 29 Accumulation</p> <p>For the purposes of determining whether a good qualifies as an originating good of a Party, an originating good of the other Party which is used as a material in the production of the good in the former Party may be considered as an originating material of the former Party.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 29 การสะสม</p> <p>เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดว่าสินค้ามีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีหรือไม่นั้น สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าในภาคีฝ่ายแรก อาจได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีฝ่ายแรก</p>
<p style="text-align: center;">Article 30 De Minimis</p> <p>For the application of the product specific rules set out in Annex [2], non-originating materials used in the production of a good that do not satisfy an applicable rule for the good shall be disregarded, provided that the</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 30 เกณฑ์ขั้นต่ำ</p> <p>สำหรับการใช้กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 วัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าและไม่เป็นไปตามกฎที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้นจะต้องไม่นำมาพิจารณา หากยอดรวมของ</p>

<p>totality of such materials does not exceed specific percentages in value, weight or volume of the good and such percentages are set out in the product specific rule for the good.</p>	<p>วัตถุดิบดังกล่าวไม่เกินค่าร้อยละเฉพาะโดยมูลค่า น้ำหนัก หรือปริมาตรของสินค้า และค่าร้อยละดังกล่าว มีกำหนดไว้ในกฎเฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับสินค้านั้น</p>
<p style="text-align: center;">Article 31 Non-qualifying Operations</p> <p>A good shall not be considered to satisfy the requirement of change in tariff classification or specific manufacturing or processing operation set out in Annex 2 merely by having undergone following operations:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) operations to ensure the preservation of products in good condition during transport and storage (such as drying, freezing, keeping in brine) and other similar operations; (b) changes of packaging and breaking up and assembly of packages; (c) disassembly; (d) placing in bottles, cases, boxes and other simple packaging operations; (e) collection of parts and components classified as a good pursuant to Rule 2 (a) of the General Rules for the 	<p style="text-align: center;">ข้อ 31 การดำเนินการที่ไม่ได้คุณสมบัติ</p> <p>สินค้าจะต้องไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจงที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หากได้ผ่านเพียงการดำเนินการต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (เอ) การดำเนินการเพื่อให้ความมั่นใจในเรื่องการถนอมรักษาผลิตภัณฑ์ให้อยู่ในสภาพดีระหว่างการขนส่งและการเก็บรักษา (เช่น การอบแห้ง การแช่แข็ง การเก็บในน้ำเกลือ) และการดำเนินการอื่นที่คล้ายกัน (บี) การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ และการแบ่งบรรจุ และการจัดให้เป็นชุด (ซี) การถอดแยกออกจากกัน (ดี) การบรรจุในขวด ของ กล่อง และ การดำเนินการบรรจุหีบห่ออย่างง่ายอื่นๆ (อี) การเก็บรวมชิ้นส่วน และส่วนประกอบที่จัดเป็นสินค้าตาม กฎ 2 (เอ) ของหลักเกณฑ์การตีความ(พิกัดอัตราศุลกากร)ระบบฮาร์โมนไนซ์

<p>Interpretation of the Harmonized System;</p> <p>(f) mere making-up of sets of articles; or</p> <p>(g) any combination of operations referred to in subparagraphs (a) through (f) above.</p>	<p>(เอฟ) การจัดของให้เป็นชุดเพียงอย่างเดียว</p> <p>(จี) การดำเนินการที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ข้างต้นประกอบกัน</p>
<p style="text-align: center;">Article 32 Consignment Criteria</p> <p>1. An originating good of the other Party shall be deemed to meet the consignment criteria when it is:</p> <p>(a) transported directly from the other Party; or</p> <p>(b) transported through one or more non-Parties for the purpose of transit or temporary storage in warehouses in such non-Parties, provided that it does not undergo operations other than unloading, reloading or any other operation to preserve it in good condition.</p> <p>2. If the originating good of the other Party does not meet the consignment criteria referred to in paragraph 1 above, that good shall not be</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 32 เกณฑ์การส่งมอบ</p> <p>1. สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายจะต้องถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์การส่งมอบเมื่อสินค้านั้น</p> <p>(เอ) ขนส่งโดยตรงมาจากภาคีอีกฝ่าย หรือ</p> <p>(บี) ขนส่งผ่านประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งหรือหลายประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งผ่านหรือการเก็บรักษาชั่วคราวในคลังสินค้าของประเทศไทยที่มีใช้ภาคีดังกล่าว หากสินค้านั้นไม่ได้ผ่านการดำเนินการที่นอกเหนือจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพดี</p> <p>2. หากสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่าย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์การส่งมอบที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นสินค้านั้นจะต้องไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่าย</p>

considered as the originating good of the other Party.	
---	--

<p>inventory and, prior to exportation do not undergo any production process or any operation in the Party where they were commingled other than unloading, reloading or any other operation to preserve them in good condition, the origin of the good may be determined pursuant to an inventory management method recognised in the Generally Accepted Accounting Principles in the Party.</p>	<p>กำเนิดปะปนกันอยู่ในสินค้าคงคลัง และไม่ได้ผ่านกระบวนการผลิตหรือการดำเนินการใดๆ ที่นอกเหนือจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้าให้อยู่ในสภาพดีในภาศที่สินค้านั้นถูกนำมามาปะปนกันก่อนการส่งออก ถิ่นกำเนิดของสินค้านั้นอาจกำหนดตามวิธีการจัดการสินค้าคงคลังที่ได้รับการยอมรับในหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปในภาศ</p>
<p style="text-align: center;">Article 35 Indirect Materials</p> <p>Indirect materials shall be, without regard to where they are produced, considered to be originating materials of a Party where a good is produced.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 35 วัตถุดิบทางอ้อม</p> <p>วัตถุดิบทางอ้อมจะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาศที่สินค้าถูกผลิต โดยไม่คำนึงว่าวัตถุดิบทางอ้อมนั้นถูกผลิตที่ใด</p>
<p style="text-align: center;">Article 36 Accessories, Spare Parts and Tools</p> <p>1. In determining whether all the non-originating materials used in the production of a good undergo the applicable change in tariff classification or a specific manufacturing or processing operation set out in Annex 2, accessories, spare parts or tools delivered with the good that form part of the good's standard accessories, spare parts or tools, shall be disregarded, provided that:</p> <p style="margin-left: 40px;">(a) the accessories, spare parts or tools are not invoiced</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 36 ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง และเครื่องมือ</p> <p>1. ในการกำหนดว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้กับสินค้านั้นหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจงที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หรือไม่นั้น ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือที่ส่งมากับสินค้าและป็นส่วนหนึ่งของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือดังกล่าวตามมาตรฐานของสินค้าจะต้องไม่นำมาพิจารณา หาก</p> <p style="margin-left: 40px;">(เอ) ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรองหรือ</p>

<p>separately from the good, without regard of whether they are separately described in the invoice; and</p> <p>(b) the quantities and value of the accessories, spare parts or tools are customary for the good.</p> <p>2. If the good is subject to a qualifying value content requirement, the value of the accessories, spare parts or tools shall be taken into account as the value of originating materials of a Party where the good is produced or non-originating materials, as the case may be, in calculating the qualifying value content of the good.</p>	<p>เครื่องมือไม่ได้ทำบัญชีราคาสินค้าแยกต่างหากจากตัวสินค้า โดยไม่คำนึงว่าได้ระบุรายละเอียดของของที่ใช้ประกอบชิ้นส่วนสำรองหรือเครื่องมือเหล่านั้นแยกต่างหากในบัญชีราคาสินค้าหรือไม่ และ</p> <p>(ป) ปริมาณและมูลค่าของของที่ใช้ประกอบชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือเป็นปริมาณและมูลค่าตามปกติสำหรับสินค้า</p> <p>2. ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า หากสินค้าอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติ มูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือจะต้องนำมาพิจารณาเป็นมูลค่าของวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่สินค้าถูกผลิต หรือเป็นวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี</p>
<p>Article 37</p> <p>Packaging Materials and Containers for Retail Sale</p> <p>1. In determining whether all the non-originating materials used in the production of a good undergo the applicable change in tariff classification or a specific manufacturing or processing operation set out in Annex 2, packaging materials and containers for retail sale, which are classified with the good pursuant to Rule 5 of the General Rules for the Interpretation of the Harmonized System, shall be</p>	<p>ข้อ 37</p> <p>วัตถุดิบที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก</p> <p>1. ในการกำหนดว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจงที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หรือไม่นั้น วัตถุดิบที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีกซึ่งจัดเป็นส่วนหนึ่งของสินค้านั้น ตามกฎ 5 ของหลักเกณฑ์การตีความ(พิกัดอัตราศุลกากร)ระบบฮาร์</p>

<p>disregarded.</p> <p>2. If the good is subject to a qualifying value content requirement, the value of such packaging materials and containers for retail sale shall be taken into account as the value of originating materials of a Party where the good is produced or non-originating materials, as the case may be, in calculating the qualifying value content of the good.</p>	<p>โมโนซ์จะต้องไม่นำมาพิจารณา</p> <p>2. ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า หากสินค้าอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติ มูลค่าของวัตถุดิบที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีกจะต้องนำมาพิจารณาเป็นมูลค่าของวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่สินค้าถูกผลิต หรือเป็นวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด แล้วแต่กรณี</p>
<p style="text-align: center;">Article 38 Packing Materials and Containers for Shipment</p> <p>Packing materials and containers for shipment shall be disregarded:</p> <p>(a) in determining whether all the non-originating materials used in the production of a good undergo the applicable change in tariff classification or a specific manufacturing or processing operation set out in Annex 2; and</p> <p>(b) in calculating the qualifying value content of the good.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 38 วัตถุดิบที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการส่งสินค้า</p> <p>วัตถุดิบที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการส่งสินค้าจะต้องไม่นำมาพิจารณา</p> <p>(เอ) ในการกำหนดว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้กับสินค้านั้นหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจงที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 และ</p> <p>(บี) ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า</p>
<p style="text-align: center;">Article 39 Claim for Preferential Tariff Treatment</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 39 การขอรับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร</p>

<p>1. The importing Party shall require a certificate of origin for an originating good of the exporting Party from importers who claim the preferential tariff treatment for the good.</p> <p>2. Notwithstanding paragraph 1 above, the importing Party shall not require a certificate of origin from importers for:</p> <p>(a) an importation of a consignment of originating goods of the exporting Party whose aggregate customs value does not exceed 200 United States dollars or its equivalent amount in the Party's currency, or such higher amount as it may establish; or</p> <p>(b) an importation of an originating good of the exporting Party, for which the importing Party has waived the requirement for a certificate of origin.</p> <p>3. Where an originating good of the exporting Party is imported through one or more non-Parties, the importing Party may require importers, who claim the preferential tariff treatment for the good, to submit:</p> <p>(a) a copy of through</p>	<p>1. ภาคิผู้นำเข้าต้องเรียกขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคิผู้นำส่งออกจากผู้นำเข้าที่จะขอรับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้า</p> <p>2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ข้างต้น ภาคิผู้นำเข้าจะต้องไม่เรียกขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจากผู้นำเข้าสำหรับ</p> <p>(เอ) การนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคิผู้นำส่งออกที่การส่งมอมมีราคาศุลกากรรวมไม่เกิน 200 ดอลลาร์สหรัฐ หรือมูลค่าเท่ากันเมื่อคิดเป็นสกุลเงินของภาคินั้น หรือมูลค่าที่สูงกว่าตามที่ภาคินั้นอาจกำหนด หรือ</p> <p>(บี) การนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคิผู้นำส่งออกที่ ภาคิผู้นำเข้าได้ยกเว้นข้อกำหนดเรื่องหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>3. ในกรณีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคิผู้นำส่งออกนำเข้าผ่านประเทศที่มีใช่ภาคิหนึ่งหรือหลายประเทศ ภาคิผู้นำเข้าอาจกำหนดให้ผู้นำเข้าที่จะขอรับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าต้องยื่น</p> <p>(เอ) สำเนาใบตราส่งสินค้าทั้งฉบับ หรือ</p>
---	---

<p>bill of lading; or</p> <p>(b) a certificate or any other information given by the customs authorities of such non-Parties or other relevant entities, which evidences that it has not undergone operations other than unloading, reloading or any other operation to preserve it in good condition in those non-Parties.</p>	<p>(ปี) หนังสือรับรองหรือข้อมูลอื่นใดซึ่งหน่วยงานศุลกากรของประเทศที่มีใช้ภาคดังกล่าว หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องให้ไว้ ที่เป็นหลักฐานแสดงว่าสินค้านั้นไม่ได้ผ่านการดำเนินการที่นอกเหนือจากการขนส่งสินค้าลง การขนส่งสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้าให้อยู่ในสภาพดีในประเทศที่มีใช้ภาคีเหล่านั้น</p>
<p style="text-align: center;">Article 40 Certificate of Origin</p> <p>1. The certificate of origin referred to in paragraph 1 of Article 39 shall be issued by the competent governmental authority of the exporting Party on request having been made in writing by the exporter or its authorised agent. Such certificate of origin shall include minimum data specified in Annex 3.</p> <p>2. For the purposes of this Article, the competent governmental authority of the exporting Party may designate other entities or bodies to be responsible for the issuance of the certificate of origin, under the authorisation given in accordance with the applicable laws and regulations of the exporting Party.</p> <p>3. Where the competent governmental authority of the exporting Party designates</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 40 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อ 313 จะต้องออกให้โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกเมื่อมีการร้องขอเป็นหนังสือจากผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้มีอำนาจของผู้ส่งออก หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้จะต้องมีข้อมูลขั้นต่ำที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3</p> <p>2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกอาจแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้รับผิดชอบการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้อำนาจตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีผู้ส่งออกที่ใช้บังคับ</p> <p>3. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการ</p>

<p>other entities or bodies to carry out the issuance of the certificate of origin, the exporting Party shall notify in writing the other Party of its designees.</p> <p>4. For the purposes of this Chapter, upon the entry into force of this Agreement, the Parties shall establish each Party's format of the certificate of origin in English in the Operational Procedures referred to in Article 25.</p> <p>5. The certificate of origin shall be completed in English.</p> <p>6. The issued certificate of origin shall be applicable to a single importation of an originating good of the exporting Party into the importing Party and be valid for 12 months from the date of issuance.</p> <p>7. Where the exporter is not the producer of a good, the exporter may request a certificate of origin on the basis of:</p> <p>(a) a declaration provided by the exporter to the competent governmental authority or its designees based on the information provided by the producer of the good to that exporter; or</p>	<p>ในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภาคิผู้ส่งออกจะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่ภาคิอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง</p> <p>4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ เมื่อความตกลงฉบับนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ คู่ภาคิจะต้องกำหนดรูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของภาคิแต่ละฝ่ายเป็นภาษาอังกฤษ ในขั้นตอนการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ [211]</p> <p>5. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกจะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด</p> <p>6. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกจะต้องใช้ได้กับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคิผู้ส่งออกเข้ามาในภาคิผู้นำเข้า 1 ครั้ง และจะมีผล 12 เดือนนับแต่วันที่ออก</p> <p>7. ในกรณีที่ผู้ส่งออกไม่ใช่ผู้ผลิตสินค้า ผู้ส่งออกอาจร้องขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าโดยอยู่บนพื้นฐานของ</p> <p>(เอ) ใบแจ้งรายละเอียดที่ผู้ส่งออกแจ้งแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลจากผู้ผลิตสินค้าให้แก่ผู้ส่งออกนั้น หรือ</p>
--	--

<p>(b) a declaration voluntarily provided by the producer of the good directly to the competent governmental authority or its designees by the request of the exporter.</p> <p>8. The certificate of origin shall be issued only after the exporter who requests a certificate of origin, or the producer of a good in the exporting Party referred to in subparagraph 7(b) above, proves to the competent governmental authority or its designees that the good to be exported qualifies as an originating good of the exporting Party.</p> <p>9. The competent governmental authority of the exporting Party shall provide the other Party with specimen signatures and impressions of stamps used in the offices of the competent governmental authority of the exporting Party or its designees.</p> <p>10. Each Party shall ensure that the competent governmental authority or its designees shall keep a record of the certificates of origin issued for a period of 5 years after the date on which the certificate was issued. Such record will include all antecedents, which were presented to prove the qualification as an originating good of the exporting Party.</p>	<p>(ป) ใบแจ้งรายละเอียดที่ผู้ผลิตสมัครใจแจ้งแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจโดยตรงหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยการร้องขอของผู้ส่งออก</p> <p>8. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดจะต้องออกหลังจากผู้ส่งออกที่ร้องขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (ป) ข้างต้น ได้พิสูจน์ให้หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเห็นว่าสินค้าที่จะส่งออกมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกแล้วเท่านั้น</p> <p>9. หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ตัวอย่างลายมือชื่อและตราประทับที่ใช้ในสำนักงานของหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งแก่ภาคีอีกฝ่าย</p> <p>10. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่าหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเก็บรักษาสถิติข้อมูลของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดที่ออกไว้เป็นเวลา 5 ปีหลังจากวันที่ออกหนังสือรับรองดังกล่าว บันทึกข้อมูลดังกล่าวจะรวมถึงหลักฐานอื่นก่อนหน้านั้นทั้งหมดที่ใช้ในการพิสูจน์คุณสมบัติของการเป็นสินค้าได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก</p>
--	---

<p style="text-align: center;">Article 41 Response to Inquiries</p> <p>The customs authority of the importing Party shall endeavour to, prior to the importation of a good, provide a response to inquiries in accordance with its laws and regulations as to whether the good to be imported qualifies as an originating good of the exporting Party to importers of the good of the exporting Party or their authorised agents, where a written application is made with all the necessary information.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 41 การตอบข้อซักถาม</p> <p>ก่อนการนำเข้าสินค้า หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องพยายามที่จะตอบข้อซักถามตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีแต่ละฝ่ายแก่ผู้นำเข้าสินค้าของภาคีผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้มีอำนาจของผู้นำเข้านั้นเกี่ยวกับว่าสินค้าที่จะนำเข้ามีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกหรือไม่ ในกรณีที่ได้รับคำขอเป็นหนังสือพร้อมข้อมูลที่จำเป็น</p>
<p style="text-align: center;">Article 42 Obligations Regarding Exportations</p> <p>Each Party shall, in accordance with its laws and regulations, ensure that the exporter to whom a certificate of origin has been issued, or the producer of a good in the exporting Party referred to in subparagraph 7(b) of Article 40:</p> <p>(a) shall notify in writing the competent governmental authority of the exporting Party or its designees without delay when he knows that such good does not qualify as an originating good of the exporting Party; and</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 42 พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออก</p> <p>ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจตามกฎหมายและข้อบังคับของตนว่าผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7(บี) ของข้อ 314</p> <p>(เอ) จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ล่าช้า เมื่อรู้ว่าสินค้านั้นกล่าวไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก และ</p>

<p>(b) shall keep the records relating to the origin of a good for 5 years after the date on which the certificate of origin was issued.</p>	<p>(ปี) จะต้องเก็บรักษาทันทีข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าไว้เป็นเวลา 5 ปี หลังจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p style="text-align: center;">Article 43 Request for Checking of Certificate of Origin</p> <p>1. For the purposes of determining whether a good imported from the other Party under preferential tariff treatment qualifies as an originating good of the other Party, the customs authority of the importing Party may request information relating to the origin of the good from the competent governmental authority of the exporting Party on the basis of a certificate of origin.</p> <p>2. For the purposes of paragraph 1 above, the competent governmental authority of the exporting Party shall, in accordance with its laws and regulations, provide the information requested within a period of 3 months from the date of receipt of the request.</p> <p>If the customs authority of the importing Party considers necessary, it may require additional information relating to the origin of the good. If additional information is requested by the customs authority of the importing Party, the competent</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 43 การร้องขอเพื่อตรวจหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดว่าสินค้าที่นำเข้าจากภาคีอีกฝ่ายภายใต้การปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหรือไม่นั้น หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก โดยอยู่บนพื้นฐานของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ข้างต้น หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภายในระยะเวลา 3 เดือนจากวันที่ได้รับการร้องขอ</p> <p>หากหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าพิจารณาว่าจำเป็น หน่วยงานนั้นอาจเรียกขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้า หากมีการร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมโดยหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอตามกฎหมายและ</p>

<p>governmental authority of the exporting Party shall, in accordance with its laws and regulations, provide the information requested within a period of 2 months from the date of receipt of the request.</p> <p>3. For the purposes of paragraph 2 above, the competent governmental authority of the exporting Party may request the exporter to whom a certificate of origin has been issued, or the producer of the good in the exporting Party referred to in subparagraph 7(b) of Article 40 to provide the former with the information requested.</p> <p>4. The requesting of the information in accordance with paragraph 1 above shall not preclude the use of a verification method provided for in Article 44.</p>	<p>ข้อบังคับของตน ภายในระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือนจากวันที่ได้รับการร้องขอ</p> <p>3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ข้างต้น หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกอาจร้องขอผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 314 ให้ให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอแก่ตน</p> <p>4. การร้องขอข้อมูลตามวรรค 1 ข้างต้น จะต้องไม่ปิดกั้นการใช้วิธีการตรวจพิสูจน์ที่กำหนดไว้ในข้อ 318</p>
<p style="text-align: center;">Article 44 Verification Visit</p> <p>1. The customs authority of the importing Party may request the exporting Party to:</p> <p style="padding-left: 40px;">(a) collect and provide information relating to the origin of the good and check, for that purpose, the facilities used in the production of the good, through a visit by its competent governmental authority along with the customs authority</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 44 การเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์</p> <p>1. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอภาคีผู้ส่งออกให้</p> <p style="padding-left: 40px;">(เอ) รวบรวมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้า และตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว โดยผ่านการเยี่ยมชมสถานที่ของผู้ส่งออกซึ่งได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือสถานที่ของผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่</p>

<p>of the importing Party to the premises of the exporter to whom a certificate of origin has been issued, or the producer of the good in the exporting Party referred to in subparagraph 7 (b) of Article 40; and</p> <p>(b) provide information relating to the origin of the good in the possession of the competent governmental authority or its designee during the visit pursuant to subparagraph (a) above.</p> <p>2. When requesting the exporting Party to conduct a visit pursuant to paragraph 1 above, the importing Party shall deliver a written communication with such request to the exporting Party at least 40 days in advance of the proposed date of the visit, the receipt of which is to be confirmed by the latter Party. The competent governmental authority of the exporting Party shall request the written consent of the exporter, or the producer of the good in the exporting Party whose premises are to be visited.</p> <p>3. The communication referred to in paragraph 2 above shall include:</p>	<p>กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 314 โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจร่วมกับหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า และ</p> <p>(บี) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าที่อยู่ใน การครอบครองของหน่วยงานของรัฐผู้มี อำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง ระหว่างการเยี่ยมชมตามอนุวรรค (เอ) ข้างต้น</p> <p>2. เมื่อภาคีผู้นำเข้าร้องขอให้ภาคีผู้ส่งออกนำเยี่ยมชม ตามวรรค 1 ข้างต้น ภาคีผู้นำเข้าจะต้องส่งหนังสือ ติดต่อดสื่อสารพร้อมกับการร้องขอดังกล่าวไปยังภาคีผู้ ส่งออกอย่างน้อย 40 วันล่วงหน้าก่อนวันเยี่ยมชมที่ เสนอ ทั้งนี้ การได้รับการร้องขอจะได้รับยืนยันจาก ภาคีฝ่ายหลัง หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ ส่งออกจะต้องร้องขอหนังสือยินยอมจากผู้ส่งออกหรือ ผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ซึ่งมี การเยี่ยมชม</p> <p>3.การติดต่อดสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ข้างต้นจะต้อง รวมถึง</p>
--	--

<p>(a) the identity of the customs authority issuing the communication;</p> <p>(b) the name of the exporter, or the producer of the good in the exporting Party whose premises are requested to be visited;</p> <p>(c) the proposed date and place of the visit;</p> <p>(d) the object and scope of the proposed visit, including specific reference to the good subject of the verification referred to in the certificate of origin; and</p> <p>(e) the names and titles of the officials of the customs authority of the importing Party to be present during the visit.</p> <p>4. The exporting Party shall respond in writing to the importing Party, within 30 days of the receipt of the communication referred to in paragraph 2 above, if it accepts or refuses to conduct a visit requested pursuant to paragraph 1 above.</p> <p>5. The competent governmental authority of the exporting Party shall, in accordance with its laws and regulations,</p>	<p>(เอ) หน่วยงานศุลกากรที่ออกหนังสือติดต่อสื่อสาร</p> <p>(บี) ชื่อผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ซึ่งมีการร้องขอการเยี่ยมชม</p> <p>(ซี) วันและสถานที่ที่เสนอจะเยี่ยมชม</p> <p>(ดี) เป้าหมายและขอบเขตของการเยี่ยมชมที่เสนอ รวมถึงการอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจงของสินค้าที่จะมีการตรวจพิสูจน์ที่กล่าวถึงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและ</p> <p>(อี) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าที่จะเข้าร่วมในการเยี่ยมชม</p> <p>4. ภาคีผู้ส่งออกจะต้องตอบเป็นหนังสือไปยังภาคีผู้นำเข้า ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับการติดต่อสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ข้างต้น ว่าตนรับหรือปฏิเสธการนำการเยี่ยมชมที่ได้รับการร้องขอตามวรรค 1 ข้างต้น</p> <p>5. หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่รับตามวรรค 1 ข้างต้นแก่หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า ตามกฎหมายและ</p>
--	---

<p>provide within 45 days or any other mutually agreed period from the last day of the visit, to the customs authority of the importing Party the information obtained pursuant to paragraph 1 above.</p>	<p>ข้อบังคับของตน ภายใน 45 วันหรือระยะเวลาอื่นใด นับจากวันสุดท้ายของการเยี่ยมชมตามที่คู่ภาคีได้ตกลงกัน</p>
<p style="text-align: center;">Article 45 Determination of Origin and Preferential Tariff Treatment</p> <p>1. The customs authority of the importing Party may deny preferential tariff treatment to a good for which an importer claims preferential tariff treatment where the good does not qualify as an originating good of the exporting Party or where the importer fails to comply with any of the relevant requirements of this Chapter.</p> <p>2. The competent governmental authority of the exporting Party shall, when it cancels the decision to issue the certificate of origin, promptly notify the cancellation to the exporter to whom the certificate of origin has been issued, and to the customs authority of the importing Party except where the certificate has been returned to the competent governmental authority. The customs authority of the importing Party may determine that the good does not qualify as an originating good of the exporting Party and may deny preferential tariff treatment where it receives the notification.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 45 การกำหนดถิ่นกำเนิดและการปฏิบัติพิเศษทาง ภาษีศุลกากร</p> <p>1. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าซึ่งผู้นำเข้าขอรับ ในกรณีที่สินค้าไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก หรือในกรณีที่ผู้นำเข้าล้มเหลวในการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องใดๆ ของบทนี้</p> <p>2. เมื่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกยกเลิกการตัดสินใจที่จะออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งการยกเลิกแก่ผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดและหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าโดยพลัน ยกเว้นในกรณีที่หนังสือดังกล่าวได้ถูกส่งคืนมายังหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจแล้ว หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจวินิจฉัยว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกและอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรหากได้รับการแจ้งดังกล่าว</p>

<p>3. The customs authority of the importing Party may determine that a good does not qualify as an originating good of the exporting Party and may deny preferential tariff treatment, and a written determination thereof shall be sent to the competent governmental authority of the exporting Party:</p> <p>(a) where the competent governmental authority of the exporting Party fails to respond to the request within the period referred to in paragraph 2 of Article 43 or paragraph 5 of Article 44;</p> <p>(b) where the exporting Party refuses to conduct a visit, or that Party fails to respond to the communication referred to in paragraph 2 of Article 44 within the period referred to in paragraph 4 of Article 44; or</p> <p>(c) where the information provided to the customs authority of the importing Party pursuant to Article 43 or 44, is not sufficient to prove that the good qualifies as an</p>	<p>3. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจวินิจฉัยว่าสินค้าไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก และอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร และจะต้องมีการส่งคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นหนังสือไปยังหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก</p> <p>(เอ) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกล้มเหลวในการตอบสนองต่อการร้องขอภายในระยะเวลาที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 317 หรือวรรค 5 ของข้อ 318</p> <p>(บี) ในกรณีที่ภาคีผู้ส่งออกปฏิเสธที่จะนำเยี่ยมชมหรือภาคนั้นล้มเหลวในการตอบสนองต่อหนังสือติดต่อสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 318 ภายในระยะเวลาที่กล่าวถึงในวรรค 4 ของข้อ 318 หรือ</p> <p>(ซี) ในกรณีที่ข้อมูลซึ่งได้ให้แก่หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าตามข้อ 317 หรือ 318 ไม่เพียงพอในการพิสูจน์ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก</p>
---	---

<p>originating good of the exporting Party.</p> <p>4. After carrying out the procedures outlined in Article 43 or 44 as the case may be, the customs authority of the importing Party shall provide the competent governmental authority of the exporting Party with a written determination of whether or not the good qualifies as an originating good of the exporting Party, including findings of fact and the legal basis for the determination. The competent governmental authority of the exporting Party shall inform such determination by the customs authority of the importing Party to the exporter, or the producer of the good in the exporting Party, whose premises were subject to the visit referred to in Article 44.</p>	<p>(4) ภายหลังการดำเนินขั้นตอนที่กำหนดคร่าวๆไว้ในข้อ 317 หรือ 318 แล้วแต่กรณี หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องให้คำวินิจฉัยเป็นหนังสือแจ้งว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่มีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ให้แก่หน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจของภาคีผู้ส่งออก รวมถึงผลการพิจารณาข้อเท็จจริงและพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการวินิจฉัยดังกล่าว หน่วยงานของรัฐผู้มิอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งการวินิจฉัยดังกล่าวของภาคีผู้นำเข้าไปยังผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะมีการเยี่ยมชมที่กล่าวถึงในข้อ</p>
<p>Article 46 Confidentiality</p> <p>1. Each Party shall maintain, in accordance with its laws and regulations, the confidentiality of information provided to it as confidential pursuant to this Chapter, and shall protect that information from disclosure that could prejudice the competitive position of the persons providing the information.</p> <p>2. Information obtained by the customs authority of the importing Party pursuant to this Chapter:</p>	<p>ข้อ 46 การรักษาความลับ</p> <p>1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลที่ได้รับมาในฐานะข้อมูลลับตามบทนี้ ตามกฎหมายและข้อบังคับของตน และจะต้องคุ้มครองข้อมูลดังกล่าวจากการเปิดเผยที่อาจมีผลเสียต่อสถานภาพในการแข่งขันของบุคคลที่ให้ข้อมูล</p> <p>2. ข้อมูลที่ได้รับโดยหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าตามบทนี้</p>

<p>(a) may only be used by such authority for the purposes of this Chapter; and</p> <p>(b) shall not be used by the importing Party in any criminal proceedings carried out by a court or a judge, unless the information is requested to the other Party and provided to the former Party, through the diplomatic channels or other channels established in accordance with the applicable laws of the requested Party.</p>	<p>(เอ) สามารถใช้ได้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจดังกล่าวเพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้เท่านั้น</p> <p>(บี) จะต้องไม่ถูกใช้โดยภาคีผู้นำเข้าในกระบวนการพิจารณาทางอาญาใดๆ ที่ดำเนินการโดยศาลหรือผู้พิพากษา เว้นแต่ข้อมูลนั้นจะได้รับการร้องขอไปยังภาคีอีกฝ่ายและได้ให้แก่ภาคีฝ่ายแรกผ่านช่องทางทางการทูตหรือช่องทางอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับของภาคีที่ได้รับการร้องขอ</p>
<p style="text-align: center;">Article 47 Penalties and Measures against False Declaration</p> <p>1. Each Party shall establish or maintain, in accordance with its laws and regulations, appropriate penalties or other sanctions against its exporters to whom a certificate of origin has been issued and its producers of the goods in the exporting Party referred to in subparagraph 7(b) of Article 40, for providing false declaration or documents to its competent governmental authority or its designees prior to the issuance of certificate of origin.</p> <p>2. Each Party shall, in</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 47 บทลงโทษและมาตรการต่อต้านการแจ้งเท็จ</p> <p>1. โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีแต่ละฝ่าย ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีหรือคงไว้ซึ่งบทลงโทษหรือการลงโทษอื่นๆ ที่เหมาะสมต่อผู้ส่งออกของตนที่ได้รับการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 314 ของตน สำหรับการให้หนังสือแจ้งหรือเอกสารที่เป็นเท็จแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p>

<p>accordance with its laws and regulations, take measures which it considers appropriate against its exporters to whom a certificate of origin has been issued and its producers of the goods in the exporting Party referred to in subparagraph 7(b) of Article 40, for failing to notify in writing to the competent governmental authority of the exporting Party or its designees without delay after having known, after the issuance of certificate of origin, that such good does not qualify as an originating good of the exporting Party.</p>	<p>2. โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีแต่ละฝ่าย ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินมาตรการซึ่งตนพิจารณาว่าเหมาะสมต่อผู้ส่งออกของตนที่ได้รับการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 314 ของตนสำหรับการล้มเหลวในการแจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ล่าช้าหลังจากที่ได้รู้ว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก</p>
<p style="text-align: center;">Article 48 Miscellaneous Provisions</p> <p>For the application of the relevant product specific rules set out in Annex 2 and the determination of origin, the Generally Accepted Accounting Principles in the exporting Party shall be applied.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 48 เบ็ดเตล็ด</p> <p>สำหรับการใช้กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่ระบุในภาคผนวก 2 และการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดสินค้า หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปจะต้องนำมาใช้บังคับ</p>
<p style="text-align: center;">Article 49 Sub-Committee on Rules of Origin</p> <p>1. For the purposes of the effective implementation and operation of this Chapter, a Sub-Committee on Rules of Origin (hereinafter referred to in this Article as "Sub-Committee") shall be established pursuant to Article 13.</p> <p>2. The functions of the Sub-Committee shall be:</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ 49</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้ให้มีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้ จะเรียกว่า "คณะกรรมการ")</p> <p>2. ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p>

<p>(a) reviewing and making appropriate recommendations, as needed, to the Joint Committee on:</p> <p>(i) the implementation and operation of this Chapter;</p> <p>(ii) any amendments to Annexes 2 and 3, proposed by either Party; and</p> <p>(iii) the Operational Procedures referred to in Article 24;</p> <p>(b) considering any other matter as the Parties may agree related to this Chapter;</p> <p>(c) reporting the findings of the Sub-Committee to the Joint Committee; and</p> <p>(d) carrying out other functions as may be delegated by the Joint Committee pursuant to Article 13.</p> <p>3. The Sub-committee shall be composed of representatives of the Governments of the Parties, and may invite representatives of relevant entities other than the Governments of the Parties with necessary expertise</p>	<p>(เอ) พิจารณาบททวนและให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมตามที่จำเป็นให้แก่คณะกรรมการร่วมเกี่ยวกับ</p> <p>(1) การปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้</p> <p>(2) การแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อภาคผนวก 2 และ 3 ที่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสนอ และ</p> <p>(3) ขั้นตอนการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 211</p> <p>(บี) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ตามที่คู่ภาคีตกลงกัน</p> <p>(ซี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ</p> <p>(ดี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่อาจได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการร่วม ตามข้อ 113</p> <p>3. คณะอนุกรรมการจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของคู่ภาคี และอาจเชิญผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากรัฐบาลของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ</p>
--	---

relevant to the issues to be discussed.	
4. The Sub-Committee shall meet at such venues and times as may be agreed upon.	4. คณะอนุกรรมการจะต้องประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน